

den foreslaaede Grundlovsforandring er en fuldstændig Nødvendighed, og jeg kan ligesaa lidt indsee, at den skulde være til Gavn og Held for vort Fædreland i Fremtiden. Jeg tror heller ikke, den vilde være et Fremstridt paa Rigshedens Bane, som det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Jessen) har paastaet. Skulde der efter Forslaget fremkomme mere Righed, end vi hidtil have havt, mener jeg, at der kun kan være Tale derom, forsaavidt Flere blive valgbare til Landstinget end hidtil, men jeg tror nok, at det Gode, der opnaaes i denne Retning, er langt mindre end det Tab, der lides i Valgretten. Det ærede Medlem har ligeledes udtalt, at, de der ikke ville stemme for det foreliggende Grundlovsforslag, maatte antages at mene, at ikke Alle skulde have lige Deel i Valgretten. Jeg kan ikke forstaae denne hans Udtalelse anderledes, end at han ved Righed i Henseende til Valgretten forstaaer, at der skal gives de højere Bestaaede en større Valgret end de mindre Stillede i Samfundet. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (N. Pedersen) har udtalt, at det havde viist sig, at Mange ikke hndede den nu bestaaende Valgmaade til Landstinget, og omtrent lignende Ytringer have vi hørt fra den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (N. C. Hansen), men jeg gad nok spørge de Herrer, om de antage, at dette er en Grund til at berøbe Folket dets Valgret eller sætte en yngere Valgret istedfor den tidligere? For mig stiller Sagen sig ikke saaledes; jeg mener, at dersom man havde fundet, at Folket ikke havde benyttet Valgretten paa den rigtige Maade, skulde man have paaminnet det om at benytte den viseligere; men det er ingen Grund til at fratage det den. Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) udtalte, saavidt jeg erindrer, paa den grundlovgivende Rigsforsamling, at, naar Høusmænd og Indsiddere ikke kunde findes værbige eller duelige til at have deres Deel i de politiske Anliggender eller til

at have samme Valgret som de højere Classer i Samfundet, kunde de heller ikke være værbige og duelige til at deeltage som Soldater i Landets Forsvar. Jeg gad nok vidst, om det ærede Medlem endnu fastholder denne Anskuelse idag. Han har endvidere ytret, at Befolkningen ikke har villet gjøre sin Ret gjældende med Hensyn til det foreliggende Grundlovsforslag, eller med andre Ord, at Folket vilde have Grundlovsforandring indførte, men jeg paastaer, at Folket neppe har kunnet gjøre sin Ret gjældende overfor den Masse Paastande, der fra saa mange Sider ere bleve fremførte om Nødvendigheden af at faae det foreliggende Grundlovsforslag vedtaget, overfor den megen Tale om den Enighed, vi i saa Fald vilde opnaae, og hvortil vi saa helligt trænge. Jeg tror, det er disse Betragtninger, som have ledet det overveiende Fleertal af Folket til at stemme for Sa-Candidaterne, eller i alt Fald til at undlade at stemme; jeg er overbevist om, at dette har været Tilfældet i mange Valgkredse her i Landet. — Jeg skal endnu tilføie, at Sagen stiller sig for mig, som om det maatte være enhver Mands Pligt, at bidrage til, at Folket kunde beholde eller i alt Fald gjenvinde det Gode, som det har havt siden 1849, og jeg tror navnlig, at det vilde være godt, om de Mænd af Bøndestanden, der sidde her i Thinget, og nu saa stærkt paaberaabe sig, at de ikke kunne Andet end sige Ja til det foreliggende Forslag, endnu betænkte sig for Afstemningen, for at de muligens kunde komme til en anden Overbeviisning. Der er endvidere af en æret Rigsdagsmand her i Thinget fremsat Ytringer om, at de Mænd udenfor Bøndestanden, der talede det menige Folks Sag, ikke have haft Berettigelse dertil, men jeg tror at kunne udsige, at Bøndestanden er, eller i alt Fald maa være en stor Deel af disse Mænd meget takskyldig for den Udholdenhed, hvormed de have virket i det Almindeliges Interesse, og jeg kan ikke forstaae, at de nu skulle stemples som de, der ledede Folket paa Afveie. Vi have ikke Grund til